

DOMNULE PRESEDINTE

Subscrisa **Asociatia Universitatilor Particulare din Romania – 2007**, persoana juridica de drept privat, cu sediul in Bucuresti, Splaiul Unirii nr.176, sect.4, reclamant in cauza ce formeaza obiectul dosarului nr.6533/2/2011 al Curtii de Apel Bucuresti sectia VIII-a, in baza art.146 lit.d) din Constitutia Romaniei si art.29 si urm. din Legea nr.47/1992 republicata, privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, invocam

EXCEPTIA DE NECONSTITUTIONALITATE

a prevederilor **art 209 din Legea educatiei nationale nr.1/2011 din 5.01.2011** conform caruia

Art. 209. - (1) Rectorul universitatilor de stat si particulare se desemneaza prin una dintre urmatoarele modalitati:

a) pe baza unui concurs public, in baza unei metodologii aprobate de senatul universitar nou-ales, conforma cu prezenta lege; sau

b) prin votul universal, direct si secret al tuturor cadrelor didactice si de cercetare titulare din cadrul universitatii si al reprezentantilor studentilor din senatul universitar si din consiliile facultatilor.

(2) Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevazute la alin. (1), se stabileste cu minimum 6 luni inainte de fiecare desemnare a rectorului, prin votul universal, direct si secret al tuturor cadrelor didactice si de cercetare titulare din cadrul universitatii si al reprezentantilor studentilor din senatul universitar si din consiliile facultatilor.

prevederi ce consideram ca sunt in contradictie cu articolele 32 al (6), art.44, art.16 si art. 1 al.(3) din Constitutia Romaniei.

Cu privire la admisibilitatea invocarii exceptiei :

1.- Sunt indeplinite conditiile prevazute de art.29 al.(1) din Legea nr.47/1992 republicata, in sensul ca exceptia are legatura cu solutionarea cauzei. Obiectul litigiului in cadrul caruia ridicam exceptia il constituie contestarea legalitatii Ordinului Ministrului Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului nr. 4062/2011 din 15/04/2011 privind metodologia-cadru de

organizare a referendumului la nivel de universitati pentru alegerea modalitatii de desemnare a rectorului publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 303 din 03/05/2011 .Singura aparare a paratei Ministrul Educatiei,Cercetarii,Tineretului si Sportului consta tocmai in faptul ca in cadrul acestui Ordin sunt reproduse textele articolului din Legea nr.1/2011 pe care le contestam.

2.- In acelasi timp, prevederile contestate nu au mai fost constatate ca fiind neconstitutionale printr-o decizie anterioara a Curtii Constitutionale, astfel cum prevede art.29 al.(3) din Legea nr.47/1992 republicata.

Mai mult decat atat,Deciziile nr.1 si 2 din 4.01.2011 privind controlul anterior promulgarii asupra Legii privesc alte articole a legii si nici sesizarile care au format obiectul examinarii nu se refera la acest articol.

Cu privire la exceptie :

Art. 209 din Legea educatiei nationale nr.1/2011 pe care il criticam prevede modalitatea de desemnare a rectorului in cadrul universitatilor,fara a distinge daca acestea fac parte din unitati de stat, particulare si confesionale, mprevazute de art.52 la.(5) din Constitutia Romaniei.

Art. 209. - (1) Rectorul universitatilor de stat si particulare se desemneaza prin una dintre urmatoarele modalitati:

a) pe baza unui concurs public, in baza unei metodologii aprobate de senatul universitar nou-ales, conforma cu prezenta lege; sau

b) prin votul universal, direct si secret al tuturor cadrelor didactice si de cercetare titulare din cadrul universitatii si al reprezentantilor studentilor din senatul universitar si din consiliile facultatilor.

(2) Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevazute la alin. (1), se stabileste cu minimum 6 luni inainte de fiecare desemnare a rectorului, prin votul universal, direct si secret al tuturor cadrelor didactice si de cercetare titulare din cadrul universitatii si al reprezentantilor studentilor din senatul universitar si din consiliile facultatilor.

Aceste prevederi trebuie analizate in primul rand in raport de natura juridica a institutiilor de invatamant.

Referindu-ne la la universitati particulare – ce intereseaza in primul rand in cadrul acestui contencios constitutional – natura lor juridica este definita fara echivoc ca fiind persoane juridice private de interes public situatie nu numai doctrinara, ci si legala fiind reglementata expres de art.114 al.(2) si (3) din Legea educatiei nationale nr.1/2011

(2) invatamantul superior este organizat in universitati, academii de studii,

institute, scoli de studii superioare si altele asemenea, numite in continuare institutii de invatamant superior sau universitati.

(3) Institutiile de invatamant superior pot fi de stat, particulare sau confesionale. Aceste institutii au personalitate juridica, au caracter nonprofit, sunt de interes public si sunt apolitice.

In aceste conditii este esentiala definirea pozitiei rectorului – ca organ de conducere al persoanei juridice - si a procedurii desemnarii sale in cadrul organizarii si functionarii persoanei juridice ,elemente esentiale in structura si functionalitatea oricarei persoane juridice.

1. Conform art.122 al(2) institutiile de invatamant superior de stat si particulare se infiinteaza prin lege,modalitate general acceptata in sistemul dreptului nostru.

Infiintarea prin lege nu presupune insa reglementarea prin lege a structurilor, organizarii si functionarii persoanelor juridice de drept privat cu privire la care responsabilitatea revine initiatorilor constituirii si se reglementeaza prin propriul act independent de nulirea acestuia, act de a carui legalitate depinde chiar adoptarea legii de infiintare.

Situatia este mai pregnantă in institutiile de invatamant superior particulare la care la care statutul de organizare si functionare concretizat in Carta universitara reprezinta garantia dreptului constitutional la autonomia universitara.

Impunerea unei modalitati de desemnare a organului de conducere,cu toata **APARENTA** sa democratica, reprezinta o ingerinta nejustificata, etatista, in procedura de infiintare si functionare a persoanei juridice de drept privat care este unitatea de invatamant superior particular.

Chiar art.123 din Legea educatiei nationale nr.1/2011 stabileste – in principiu corect – continutul autonomiei universitare constitutionale :

Art. 123. - (1) Autonomia universitara este garantata prin Constitutie. Libertatea academica este garantata prin lege. Institutiile de invatamant superior se organizeaza si functioneaza independent de orice ingerinte ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitara da dreptul comunitatii universitare sa isi stabileasca misiunea proprie, strategia institutionala, **structura**, activitatile,

organizarea si functionarea proprie, gestionarea resurselor materiale si umane, cu respectarea stricta a legislatiei in vigoare.

(3) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprima in Carta universitara, aprobata de senatul universitar, in concordanta stricta cu legislatia in vigoare

{n aceasta viziune textul art.209 apare ca fiind neconstitutional in raport de prevederili art. 32 al (6) si art. 1 al.(3) din Constitutia Romaniei.

2.- Art.209 din Legea educatiei nationale nr.1/2011 a carui constitutionalitate o contestam,impune un sistem antidemocratic si discriminatoriu in procedura de alegere a rectorului,contrar prevederilor art.16 si art. 1 al.(3) din Constitutia Romaniei.

Textul prevede doua modalitati (obligatorii) de alegere a rectorului

Art. 209. - (1)Rectorul universitatilor de stat si particulare se desemneaza prin una dintre urmatoarele modalitati:

a) pe baza unui concurs public, in baza unei metodologii aprobate de senatul universitar nou-ales, conforma cu prezenta lege; sau

b) prin votul universal, direct si secret al tuturor cadrelor didactice si de cercetare titulare din cadrul universitatii si al reprezentantilor studentilor din senatul universitar si din consiliile facultatilor.

Alineatul 2 al textului priveste modalitatea (de asemenea obligatorie) de optiune (!!!!????) intre aceste modalitaI si anume a unui referendum cu un corp de electori predefinit :

2) Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevazute la alin. (1), se stabileste cu minimum 6 luni inainte de fiecare desemnare a rectorului, prin votul universal, direct si secret al tuturor cadrelor didactice si de cercetare titulare din cadrul universitatii si al reprezentantilor studentilor din senatul universitar si din consiliile facultatilor.

Deci conform art.209 al.(1) din Legea educatiei nationale nr.1/2011 modalitate de desemnare a rectorului pe baza de alegeri generale,prin vot universal, direct,secret si egal se realizeaza de un corp de electori **IDENTIC** cu acela al alegeri a modalitatii de desemnare

Astfel acelas corp de electori este chemat sa aleaga dintre modalitatile prevazute de art.209 al.(1) din Legea educatiei nationale nr.1/2011 una dintre modalitatile in care tot ei vor desemna rectorul.

Prin aceasta impartialitatea si obiectivitatea referendumuli sunt grav

viciate,corpul de electori fiind evident interesat sa opteze pentru o solutie anume si

nu creaza posibilitatea unei reale optiuni cu privire la modalitatea de desemnare a rectorului universitatii.

Dimpotriva se deschide posibilitatea unei manipulari total nedemocratice sI de impunere a vointei discreționare a executivului,fapt ilustrat din plin de Ordinul Ministrului Educatiei,Cercetarii,Tineretului sI Sportului nr. 4062/2011 din 15/04/2011 privind metodologia-cadru de organizare a referendumului la nivel de universitati pentru alegerea modalitatii de desemnare a rectorului publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 303 din 03/05/2011 pe care il contestam la insatnta competenta de contencios administrativ.

Principiile sistemelor electiv care stau la baza unui stat democratic sunt astfel incalcate textul fiind contrar sI art 1 al.(3) din Constitutia Romaniei.

3.- Prin fixarea unui numar limitativ de electori - **acelasI** – se realizeaza o evidenta discriminare contrara prevederilor art.16 din Constitutia Romaniei.

Nu pot contesta dreptul legiuitorului de a fixa conditii limitative,drept recunoscut sI explicitat in multiple Decizii ale Curtii Constitutionale in varii domenii.

Dar,din interpretarea acestor decizii rezulta implicit ca asemenea criterii,fundamentate pe criterii care le justifica,nu pot fi arbitrare sI in nici un caz discriminatorii.

Din ansamblul Legii educatiei nationale nr.1/2011 sI contextul Deciziilor nr.1 sI 2 din 4.01.2011 privind controlul anterior promulgarii asupra Legii rezulta ca in economia organizatorica a persoanei juridice de drept privat care este universitatea particulara exista o categorie caracterizata ca avand atribute juridice proprii,cea a fondatorilor.

Conform art.229 al.(1) din Lege patrimoniul institutiilor de ivatamant superior particulare sI confesionale particulare consta in patrimoniul initial al fondatorilor iar conform art.230 al.(2) tot acestora le revine acest patrimoniu in caz de desfiintare,dizolvare sau lichidare.

Curtea Constitutionala,prin Decizia nr.268/2011 a subliniat rolul deosebit al fondatorilor in infaptuirea autonomiei universitare . Deciziile nr.1 sI 2 din

2011 ale Curtii Constitutionale considera - justificat – ca patrimoniul persoanei juridice care este universitatea particulara devine, din momentul constituirii sale ca atare, distinct de patrimoniile fondatorilor care le-au constituit.

DAR

daca patrimoniul persoanei juridice de drept privat care este universitatea particulara este constituita prin patrimoniul fondatorilor si tot lor le revine acest patrimoniu ca urmare a desfiintarii in orice forma a universitatii, cu toate ca este un patrimoniu distinct de cel al fondatorilor conform art.226 al (1) din Legea nr.1/2011 lasa acestora un interes juridic concretizat in drepturi si obligatii asupra sa.

De asemenea chiar Legea educatiei le confera acestora atributii specifice in procesul de functionare a persoanei juridice.

Excluderea fondatorilor din procedura de alegere a rectorului – caruia tot legea il confera si o dimensiune economica, in afara celei didactice (denumindu-l chiar – absolut impropriu – ordonator de credite) reprezinta un evident act de discriminare intrucat nu are nici o justificare.

Discriminarea fondatorilor universitatilor particulare devine si mai evidenta in cuprinsul legii educatiei in raport de rolul fondatorilor in unitatile particulare de invatamant preuniversitar in care conform art.60 al (7)

(7) Directorii unitatilor de invatamant particular sunt numiti de conducerea persoanei juridice fondatoare, cu respectarea criteriilor de competenta. Actul de numire se aduce la cunostinta inspectoratului scolar pe raza caruia isi desfasoara activitatea unitatea respectiva.

Prin aceasta se incalca prevederile art. 32 al.(6) din Constitutia Romaniei care garanteaza autonomia universitara, ale art.44 din Constitutia Romaniei care garanteaza dreptul de proprietate

Pentru toate aceste considerente solicitam sesizarea Curtii Constitutionale conform procedurii prevazute de art. 29 din Legea nr.47/1992 republicata, privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale.

Intrucat prin Legea nr.177/2010 fostul art.27(devenit 29 dupa republicare) din Legea nr.47/1992, privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale a fost modificat in sensul abrogarii alineatului (fost 5) care prevedea

suspendarea obligatorie a judecarii cauzei in cazul sesizarii **consider ca o astfel de suspendare se impune in cauza,** fata de consecintele generale ale

textului criticat si importanta sa in solutionarea prezentului litigiu.